

November

21. Egy magyar mágnásnő találta-
tik, kinek kevesebb a kiadása,
mint jövedelme.
22. Egy nagy tudós felfedezi, hogy
a férfiak mégis hűk a — hűt-
lenségben.
23. Az országgyűlés Kandi Klárit
férfiusítja, hogy képviselő
lehessen.
24. Magyar aranyok lesznek látha-
tók — rajzolva.
25. Valaki nőül vétetik azért, mert
nincs pénze.

Kandi Klári

Hölgy-élezcslap.

Jelszó : Tisztelet a nőknek !

November

26. Pesten egy nagyszerű fogadó
megváltoztatja nevét s a régi he-
lyett „Kandi Klárit“ vesz fel.
27. Az élezcslapok csipős mosolya a
czég változtatáson.
28. Komlókert hanyatlása s beolva-
dás az új fogadóba.
29. Az egyetemi ifjuság tömörülése
az új czég körül.
30. Saphir kiegyezkedik a szerelmi
csókkal s az esküpecsétléssel, —
mindkettő forrón nyomatik, és
— hidegen bontatik.

Előfizetési ár :

Postán bérmentve, Pesten és Nagy-
Kanizsán házhoz küldve
Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 15 kr.

A lap szellemi és anyagi részét illető küldemények, u. m.
előfizetési-pénzek, hirdetések, levelek, kéziratok bérmentesen
Nagy-Kanizsán a szerkesztő- s kiadó-hivatalba, Pesten Rákosi
Lászlóhoz (Köztelek, illői ut 12. sz.) intézendők. — Előfizethetni
ezenkívül minden k. postahivatalnál és hiteles könyvkereskedésekben.

Megjelenik :

Havonkint háromszor
1-, 10- és 20-ik
napján.

Arszlán-bírálat.

Szép, valóban szép leány,
Parolámra mondom, az.
Szende, mint a lilium,
Bájos, — mint a zöld tavasz.

Homloka, miként a hó —
Oly fehér — és ajkai!
Oh mi élvezet lehet
Ezt karjában tartani! —

Mosolyától még talán
A halál is elszalad,
Milyen élvezet lehet
Csókolni ez ajkakat! —

És mily drága ékszere,
Mely függ karjain, nyakán,
Hát még otthon mi lehet?
Mondom, ez dicső leány!

Kedves' férj.

Milyen kedves férj Fukardi.
Szeretettel csüng nején,
(S hogy czipót ne kelljen venni,
Elhordozza tenyerén.

JENŐKE.

Házassági grammatika.

Midőn az alkotó a teremtés hetedik reggelén, ki-
lépve arany-mennylakából, először üdvözlé a semmiből
teremtett mindenséget, hogy győzhetetlen erejének babé-
rain megpihenhessen, a teremtésből még egy hátra lévő
tárgyat, mint dicsőségének majdan uszályhordozóját, ho-
zott létre, s elnevezte embernek. Vajmi szép neve-
zet: ember? ki ne iparkodnék megérdemelni e szép
nevet? és mégis oly ritkán akadunk egyénre, kiről
elmondhatnók, hogy csakugyan ember. A grammatika
nagyon mélyen bocsátkozik a név viszonyainak
elemzésébe, amennyiben melléknévek, számné-
vek, névmások, határozott és határozatlan alakban
fordulnak elő. A nyelvtanban a melléknév a főnév törvényeit
követi a ragozásban, a házassági grammatikában a teremtés
szerinti sorszámitással pedig a nő a férfi törvényeit. —
Szánandó helyzet, midőn a hölgynek azt kell éreznie,
hogy a férfi, a ki mélyen alább sülyedt a szerelem
által önmagánál, szánakozás által akar a nők fölé emel-
kedni; a rangnak és vagyonnak egyenlőséget adhat a
házassági békesség; mért ne olvadhatna ekkép össze a
főnév a melléknévvel, hogy a jövő titkainak behalozá-
sával a teremtés remekeiből a számnévek el ne
enyésszenek.

Ige. Valamint a grammatikában — ugy a házassági
életben is vannak — igék, és pedig: cselekvők
és szenvedők. —

A telepítési kísérletek korában a férfinem szörnyű
merényre veté fejét, midőn az erkölcsi méltóságnak hát-
térbe szorításával az ismeretlen hajadonokat látatlanul
megkérlette; ha nem sikerült, álutakon többször az aljas-
ságig pénz által kezére kerítette; s ha még ezen terve
is füstbe ment, akkor — elrabolta. — A mai korszak
nem mutat föl ilyen barbarismust: mert az ifju hódí-
tási erejének önérzetében hozzá fog nagyszerű munkájához
és kezdi a célzatos rajongáson; átmegy napok multával
a szerelmi ömlengésekbe... vall... csábit... ígér eget,
földet, minden kigondolható; házassági tervet készít,
aztán esküt tesz, s határozott alakban ad képzelt
boldogságot a főköttében; mignem lejárnak a mézes
hetek; a nő naponkint tapasztalja elhanyagoltatását; a
lélek hangulata leverőleg áthat a testre, s ahelyett, hogy
az ebből származott betegség vagy levertség leghathatósb
szerével — a lélek felderítésével eloszlata a
jó(?) férj a fájdalmakat, új élvek keresésére indul; —
azt egy második, egy kéjencz karjain föltalálja, — az

egykor oly ábrándosan szeretett nő feledésbe megy — és feltűnik a szenvedő alak martyr-körvonallal, de határozatlanul; mert a rend- s nő-hagyó és hiányos férj nem gerjeszthet többé érzést a megroncsolt kebelben; nem is teheti többé fontossá és érdeklővé személyét az élő-halott előtt: — széttörök a hit, remény és szeretet kapcsa, s ez okozza, hogy a házasságban oly ritkán szokott testté válni a z ige.

Kandi Klárhoz.

Már hogyha te ülsz a trónon
Klárkám,
S kormányzod a nőzredet
Kanizsán:
Én is, hogy ha tetszik, ugy a
Mint vagyok,
Táborodba hős vitézül
Felcsapok.

Egyelőre csak azt kérdem
Tőled én:
Szabad lesz-e fel-fellépnem
S illetén
Befogad-e vezéred, a
Szerkesztő,
Vagy — par gráce elkarlapoz
Szépen ő?

Örök hived, Klárkám, ha
Befogad,
S kardot kötvén — azaz főző-
Kanalat,
Azt, ki minket sért, megtámad, —
Esküszöm:
Fegyver — azaz seprünyével
Leütöm.

ANTÓNIA.

Képek az élet éjjeléből.

I. Remény.

Szép csendes éj odakünn, a szerelmesek öre, a sápadt arcú hold pajzán mosolygása: al tekint be ablakimon, tán boldogító ábrándim fölött nevet...

Mindegy, gondolatom vele foglalkozik, — boldog vagyok.

Kedves szobám mindennel bir, mi kényelem és divathoz tartozik, tünde csillár, fodrokba gördült függöny, magas aranykeretes tükör, ruganyos karszék és pamlag, ékes butorzat. zongora, tájkép, szőnyeg, ékszer, pipere, diszedény, virágcsokor — haszontalan minden, legbecsesb e kép, mely előttem függ, ez' arczkép csupán.

De hát miért nincsen itt, kiért lelkem eped, ő?

Mindig csak ő, ki édesen szunnyad talán, míg én e nyugágyon szerelmén, lelkületén gyönyörködöm, álmatlanul.... De csak repülj, te álom, repülj, ity boldogságba úgy sem tudna ringatni karod.

Edes érzemény!

Mindennel bírok csak ő nincsen itt... Ereimben viharosan pezsg a vér, szívem szilaj robajjal dobog.

És az óra felváltva űzi, kergeti egymást.... a viradat közelg.

Ah édes kín, kínos gyönyör.

És így megy nap nap után. —

De nem; sokszor édes a gyötrellem is... Hiszen, keblünk mélyén, mint mondják, boldogító érzelem honol,

— vagy csak mást tudna ezen érzelem boldogítani, és haszontalan vágy, epedés, tünődés, fájó rész maradna csupán nekünk?....

Nem, az nem lehet. E szívet, e lángoló szívet nem fogja érni a keser, ő oly szelid, oly jó, én boldog leszek, ő is e forrón ölelő karok között.

Ifjam, volnál te itt, mondanám: mindennel bírok. De csendesülj, te zajgó vérerem! nyugodjál meg érzet-tengerem hullámhányta sajkája, dobogó szívem! — Jer, álom, jer, te békeszellem, ringasd el, vezesd el, üdve édenébe szerető, fölvert lelkemet!

E gyűrű, e jegygyűrű ujjamon nemsokára egyesít veled, nálam lesz örökké, siriglan enyim!

Szerelmem angyala veled, ifjam, életem, mindenem!
Dicső, boldogító, éltető áldott remény!

II. Csalódás.

Setét, borzalmas éj... az óra éjfél felé közelg... agyamban a gondolatok még setétebbek, még zordonabbak mint az éj, félelmes sejtelem esatáz, ezer gondolat és gyanu öröködik, előttem millió rémkép, szellemvilági kísértet lebeg...

És magam az álmatlan ágyon itt, mint parázson máglyán az elítelt!...

Hol lehet ő?

Ah, az átvirasztott éjek helyébe tehát ezeket nyertem én... hálaul tán, mert végtelen szeretem őt.

Minden itt áll, mint azelőtt, csak ágya üres.

Hol lehet ő?

Hűséget esküdtt s tán mások után rajong, tán az édeni kéjek karjaiba vetette magát és nem talál haza; de hol lehet édesebb gyönyört, mint keblemen, karjaim között, — vagy oly könnyen feledhető az élet fele? Tan baj érte őt, és nem siethetnek hozzá e jótékony kezek; de hiszen elméje éles, mint a harezra köszörült aczél, — vagy tán épen azért...

Jer álom, fojtsd meg a gyöttrő képzeletet!

Hasztalan!

Am viraszszunk tehát, nézzük át az egyesülés rövid szakát, mely oly hamar elborult, elsötétült, mint benne a szerelmi láng, bennem az édes gyönyör, a remény.

Hah! léptek, robaj... nem, a szél zörög.

Hol lehet ő?

Tükröt ide, hadd lássam magam... ah, mily sápadt vagyok, arczom beesett, — szemeimet kékes vonal környezi... holnap, holnapután, azontúl, később mit mond a világ?

És életemnek ez lenne folyása sirig?

Rémes gondolat!

Könnyelmű legyek talán? Nem, az lelkemet fogná eltorzítani... esküm szent, becsületemmel inkább szívem repedjen szét, inkább mint fájáról leesett sárga levél hulljak alá, hervadjak el!...

Keserű csalódás!

De ilyen életünk!

A—a.

Levelezés.

Tolnai levelek I.

Kedves kisasszony!

Fellette megörvendeztetett becses megjelenése. Már ha megengedi a kisasszony vagy lányasszony, vagy én nem is tudom, hogyan titulálják — tehát koronként bátor leszek innen a mi bájos vidékünkéről amolyan magam forma stylussal levelezésbe állani a kisasszonynyal.

Na, ez már aztán helyén van, — hogy minekünk nőknek is van egy élezlapunk! Igazán, hézagot pótol, mert: — ha már azok a kiméletlen férfiak öröklé

élczeskedtek felettünk, mit tehattunk nekik viszonzásul? mig csak mérgünkben meg se főzőkanalazhattuk őket, hanem jőjjenek csak most felültetni bennünket, olyan viczet kanyaritunk a nyakuk közé, hogy tudom Istenem, beérik vele itéletnapig; — na, meg aztán helyén is van, hogy megmutassuk nekik, miszerint nem mindig az övék a dicsőség!

Egy kissé okoskodott az emberem, hogy hát mit divatoskodom én úgy, mint az uri asszonyok? No csak az kellett az én marcezi pátiós*) nyelvemnek, — nossza helyreigazítom a csász uramat. Szeretném tudni: nem-e vagyunk egyenlők? mért nem szabad nekem krinolint hordozni szinte úgy, mint a Möriczék szakácsnéjának, vagy steklis topánkát hordani úgy, mint annak a diurnista vagy micsoda Pista feleségének. Szóval nem ismerek különbséget sokat; de azért mégse üzünk ám fényt tulságosan; azután most már divatos regényeket olvasok a Kártigám kisasszony helyett, hiába hordja ezután az emberem szürujjal az ozorai bucsuról Sigríd és Argylus istoriáit, mig csak turót takarni sem használom. — Oh! áldott pátió — ezt mind neked köszönhetjük!...

Elképzelem kedves kisasszony, mennyire marcezi pátiós lehet kegyed ott Kanizsán, és minő szivarokat szí, no de még most csak a kezdet, majd lassankint még többre megyünk!

Ujságul megírhatom, hogy tegnap már burgonyát szedni is krinolinba voltam, stikkolt napernyővel. Ah! de jól vette ki magát. — Kezdem észre venni, hogy a suszter legények nagyba köszöngetnek, még a masiniszta is elkezdett kurizálni, hanem leföztem. Képzeld, kedves kisasszony, azt mondta: „Hová, háová Bözse nagysám?“ Én felelém: „Majd a szabadba, nagyságos fűtő ur!“ Ugy-e leföztem! Ezt már mind a pátióknak köszönhetem, persze még most egy kissé feltűnünk, de majd később érzük el az óhajtott révpartot. Én bizony tartom magamat, amennyire az az áldott pátió parancsolja.

Jaj kisasszony, megjött az emberem, már messziről hallom, mint lármáz: Bözsebözse! — Nem írhatok többet, Isten Önnel! Válaszát várom

tisztelő polgártársnője

KARIKÁS BÖZSE,
marcezi pátiós csöszné Tamásiban.

I. Talány.

Nagy nevet viselek, —
Dicsőítem a népet,
A tunyát nem szenvedem,
De a szerényt szeretem.
Öt betüből áll nevem,
Halhatatlan életem,
Igyekezz, hogy megtarthass,
S dicséretet arathass.

I. Számrejtvény.

12. 8. 9. 3. 8. 7. Étél e nélkül ritka van,
Látni roszt a káposztában. —
1. 4. 12. Ritka ház, hol ne történne,
Kivált a férj ha féltékeny. —
2. 12. 10. 4. Ábrándos lánykának menhelye, —
Hol kis madár csettegetése
Szívért enyhe irt tehet.

*) Nem pátió az Bözse néni, hanem „Emancipatio!“

5. 11. 12. 8. 7. Ez ha mellette csergedez,
Költőiesb helyzetet fest. —

6. 12. Ezt pedig az is cselekszi,
Ki e talányt fejtogeti.

1—12. Hazánk egyik koszorús költőjének neve.

A megfejtés lapunk 8-ik számában közöltetik, akik olvasóink közül helyesen megfejtik s nevével decz. 5-ig beküldik, lapunkban közöljük. Tisztelt előfizető-megfejtőink közül egynek-egynek sorsolás útján az első számú talányra „Amit a nők legjobban szeretnek“ című Lauka Gusztáv szerkesztette díszkötésű s 12 író arczképével ellátott zsebkönyvet —, az első számrejtvényre pedig e lap szerkesztőjének „111 költemény“ című versfüzetét tüzzük ki jutalomul s küldendjük meg azonnal.

E rovat megnyitásával t. előfizetőink mulattatására kívánunk hatni. — Jövő számunkban pedig „Országos pletykaság“ című hirrovatot nyitunk meg. —

Seprűzés.

— Aki mástól sokat vár, annak illő, hogy maga is tegyen valamit, különben elárulja kicsinységét. Egyébiránt — ha tisztán akarjuk a szobát tartani, sokszor nem elég csak a seprűt használni, hanem víz port és jó erős dörgölő ruhát is kell alkalmaznunk.

— Több rendbeli seprű rendeltetett meg nálunk a kanizsai utczák tisztántartására, hanem eltévesztették a megrendelést, már hogyan tehetnök mi ezt, midőn több helyen lapunkkal — ugymond — nem szemtelik be szobájukat, — hanem holmi limlommal inkább.

Villanykák

a műveltség mai ködén áttörve.

— Ah én szerencsétlen nő! első udvarlóm párbaiban meghalt, másik hűtlenné vált s a harmadik, oh a harmadik férjemmé lett!

— Miért siet annyira doktor ur?
— X. grófné elesett, és kezét felhasította egy szeg; tapasztért megyek a gyógyszerertárba.
— Oly veszélyes, hogy sietnie kell!
— Épen nem.
— Tehát?
— Sietek, hogy mire visszajövök, be ne gyógyuljon.

— Mi a philosophia? kérdé a hölgy udvarlójától. —

— Nagysád társaságában lenni.

— Mit, a schweiczi katonák! ők pénzért harcolnak, míg mi francziák csak becsületért — monda egy franczia tiszt egy nagyobb társaságban.

— Természetes uram — felelt rá egy delnő — mindenki azért harcol, a mi je nincs.

— Nemde szerepem szépségeit jól kiemeltem, monda egy színésznő barátjánál játék után.

— Valóban kiemelted — felelt az — mert én egyet sem találtam.

Galambposta.

— Kandi Klárhoz annyi az üdvözet! igen szívesen köszönjük mind, de megbocsátanak, ha nem hozzuk mind, mert utóbb öndicsékvőknek ítélnék ellenségink mind!

— „Arszlánbírálat“ jó, de csak is papíron jó. Hozzuk. A többiben is van használni való; ön szívesen látott vendég mindenkor.

— Maurizia az ősz hervadandóságairól elmélkedik valószínűleg, — hogy ígéretének teljesítése oly soká elmarad.

— K. Bécs. Csak rózsaszínű legyen, a többféle színüség nem kedveljük.

— N. Kaposvár. Eddig Bécsbe küldöttük a lapot. Beesés ígéretére számolunk.

— „A magyar nemzet szaporatlanságának okai“ czimű könyvet vettük s köszönjük.

HIRDETÉSEK.

Három hasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél 10 kr. Kétszerinél 8 kr. Háromszori s minden többszöriért 6 kr. számíttatik. Kincstári bélyeg minden egyes hirdetményért külön 30 kr. fizetendő.

 Épen most jelent meg nálam legújabb és legfinomabb kelmetár.

DANIELISZ JÁNOS

női szabó mester

Pesten magyar-utca 5-ik sz. alatt a hatvani utcától 2. ház, ajánlja a t. cz. hölgy közönségnek ujonnan berendezett

DIVAT-TERMÉT.

az őszi és téli időnyre a legújabb divat szerinti elkészítésekkel következő árjegyzékkel; u. m.:

Egy utczai rövid ruha gyapjuszövetből	12—18	frtig.
„ ruha Alexandra	18—22	„
„ „ Smirna szövetből	20—24	„
„ „ Hellas a soie szövetből	22—26	„
„ „ Avalon Risch „	23—28	„
„ „ Velour a soie „	24—29	„
„ „ Velour a soie selyemszövessel	26—35	„
„ „ Jilkmohair szövetből	29—40	„
„ „ Fullár és könnyű Nultusar selyemből	35—45	„
„ „ Bármily színű selyemből	46—100	„
„ „ Ripsz selyemből	65—120	„
Egy felöltő posztóból	10—25	„
„ finomabb felöltő szinte posztóból	27—60	„
„ felöltő, guba vagy boglyas bármily színű szövetből	18—70	„
„ selyembárony felöltő díszesen kiállítva	40—80	„

Nemkülönben minden néven nevezendő női öltönyök, az illető parancsa szerint díszesen elkészítve jutányos ár mellett a szükség esetében 8 óra alatt elkészítetnek.

Kelmék nélküli készítéseket is igen jutányosan számítok fel, s végre derekas ruhák csakis megrendelés útján készíttetnek, — vidéki tisztelt hölgyek kívánságára szövetmintákkal a szin meghatározásával posta útján rögtön szolgálhatok.

A vidéki megrendeléseknél a derék és szoknya eleje és hossza megküldését kérem.

Bátor vagyok üzletemet a t. cz. hölgy-közönségnek kegyes pártfogásába azon kéréssel ajánlani, miszerint becses megrendelésekkel a jövőben is szerencsétetni sziveskedjenek.

(5—6.4)

EGYETLEN VISSZAVONHATLAN nagy

HANGVERSENY

Kedden, decz. 1-én, esti 1/28 órakor a „ZÖLDEA“ vend. nagytermében.

Castri Paulina,

a párisi olasz opera első énekesnője.

Hölczel Gusztáv

cs. kir. udv. opera-énekes.

Graf Vilm.

hg Starhemberg kamara-zongorásza.

Pollák D.

hegedü-művész cs. k. udv. opera-kar tagja, karmester.

E z u t á n

 első rangu négy művész ugyanezen estén fog egyszerre föllépni.

MŰSOROZAT:

1. **Vienxtemps.** Duett „Oberon“ hegedü- és zongorával előadva Graf V. és Pollák D. által.
2. **Donizetti.** Dallam „Linda de Chamonix“ -ből Castri Paulina.
3. **Hölczel.** a) Magyar-dal } dalok
Souppé. b) „Ländlich, sittlich“ }
Hölczel Gusztáv.
4. **Ernst.** Ábr. „Otello“ hegedüvel Pollák D.
5. **Donizetti.** Dallam „Elisir d'amore“ komikai opera Castri Paulina, Hölczel G.
6. **Graf.** a) Szeszélyke }
Liszt. b) Magyar induló } Graf Vilm.
7. **Bellini.** Dallam „Sonnambula“ operából Castri Paulina.
8. **Erkel és Vienxtemps.** Duett hegedü- és zongorán a „Hunyady“ operából. Graf V. és Pollák D.

Bösendorfi zongora.

HELYEK ÁRA:

Körszék 1 frt 50 kr. Számozott hely 1 frt 20 kr. Karzat 40 kr.

Jegyek kaphatók: naponkint Wajdits József könyv-, mű-, hangjegy- és rajzszekerkeskedésében.

Pénztár nyitva áll a hangverseny estén fél hét órakor.

 Vihar esetére a terem befűtteni fog. (9—*)